

ESKADER II TILL RÜGENOMRÅDET 2012.

Deltagande båtar: C. Glaut, Skywalker, Early Bird, Friendship, Madame, Trust och Red Spirit

Vi, Ulla och Lars på Red Spirit, var riktiga eskadernoviser fram till i vår, trots många års segling. Tack vare en biltur hösten 2011 till Rügen, där vi blev tagna av öns charm och sevärdigheter, blev vi helt lyriska, när vi läste i nr 1 av Västpricken om en eskader till Rügen. Att segla så långt, ca 300 M, var inte enbart en egen spännande fysisk och psykisk utmaning, utan även en test på den egna båtens prestanda.

Glada i hågen äntrade vi gradängerna i Svarta Gavelns hörsal för att insupa informationen om de olika eskadrarna. Till vår stora förvåning upptäckte vi bekanta, som också var intresserade av Rügeneskadern.

Efter en inbjudande information om olika eskadrar, åkte vi hem, övertygade om ett deltagande i Rügeneskadern.

Våra hisnande planer om en lång seglats tillintetgjordes några dagar senare, då vi fick veta, att vi inte fick plats.. Lite senare kontaktades vi, om vi fortfarande var intresserade av en eskader till Rügen. Orsaken var, att flera som varit intresserade, inte heller kommit med. Då visade det sig, att två par C-G Andersson och Claes Engelin med tidigare erfarenhet av eskaderseglingar, var beredda, att leda en Eskader II till Rügen.

Tack vare deras initiativ och engagemang blev det en Eskader II och vi kom med.

Ett stort tack till C-G och Claes för, att vi och övriga kom till Rügen.

Efter denna personliga inledning kommer vi till själva eskadern.

Vid informationsmötet, meddelade vi på Friendship och Red Spirit, att vi tänkte gå direkt till Laesö istället för omvägen via Öckerö. Vi skulle istället mötas på Mönster den 24 juni för en gemensam seglats dagen därpå. Vädret skulle enligt prognosen vara gynnsamt under förmiddagen, varför vi lämnade vår trygga hamn tidigt på morgonen. Redan utanför Malö kastades vi in i gapet på "Västan". Revning och spyor första dan, hur skulle detta sluta.

Efter rundningen av Engelsmandsbanke och tilläggnen i Laesö, kunde vi andas ut. Den så efterlängtade "landaren" togs på darrande fot.

Med vetskapen, att Eskader I skulle anlöpna Laesö den 26 juni, hissade Friendship och vi våra eskaderflaggor tidigt på morgonen. Likt en bisvärm som, söker sig till gult, svärmade Eskader I- båtarna runt oss, men vid närmare anblick kunde även ett blint öga konstatera, att dessa två båtar inte tillhörde "rätt" Eskader.

Ulla på Red Spirit försökte röka ut Eskader I via en lovartsgrillning i anslutning till deras skepparmöte. Den uppkomna rökridån skingrades snart, och de förstod, att hon tillhörde Eskader II.

En utvilad besättning på Friendship och Red Spirit avnjöt en dejlig morgenmad inkl. en liten Gammeldansk i solskenet. Vi enades senare om en busstur till Byrum för att bestiga utsiktstornet.

Hur får man in fyra vuxna och två hopfällbara cyklar i en farkost, jo man inskaffar en Compis 28, med sovalkover och cykelställ. Även egna cyklar kan drabbas av 'punka', fråga Ingvar på Friendship. Han utnyttjade gratisbussen till Byrum sex gånger för att ordna reparationen.

På onsdagen den 27 juni dök vår egna trygga Eskader II upp och vi kände genast en samhörighet.

Ur vår gemensamma loggbok läser vi, att Eskaderstarten den 26 juni på Öckerö innehöll bl.a. en snabbkurs om roderhaveri, samt att utsedda "Hamnvårdar" skulle sammanfatta sina upplevelser under sina 24 timmar. Man beslöt också, att Eskaderseglingen var en Hälsosera. Kanske det var därför som "landarna" frös inne!

Det första riktiga skepparmötet, där alla båtdeltagarna fanns med, hölls på kvällen med efterföljande vickning och vin. En utslagstävling anordnades i pilkastning.

Ryktet om tidiga avgångar besannades och seglatsen till Anholt började strax efter soluppgången. Vi vaknade till ett underbart väder och en prognos på en västlig vind med en vindstyrka på 6 m/s. Den utlovade vinden uteblev. `Järngenuan` fick tjänstgöra istället med sina tappra 5 knop och strax innan angöringen efter 48M kom så slutligen vinden och regnet. Dagen därpå var en vilodag. Tyvärr var vädrets makter inte på vår sida. Sol och bad fick ersättas med promenader och cykling. Innan skepparmötet avnjöts en uppskattad Gubbröra med en kall Carlsberg. Sedvanlig tävling hölls, nu män mot kvinnorna.

Återigen en tidig avfärd, denna gång mot Gilleleje ca 50 M. En underhållande SV vind på ca 10 m/s och solsken, tog oss fram till målet och där stod skepparen på Madame och dirigerade oss till lediga platser via sin VHF-radio. "Mycket föredömligt".

Kvällen blev vacker med sol och avtagande vind. Skepparmötet signalerade om en senare avgång, först efter andra frukost, då seglatsen till Ven enbart var ca 20M.

Vid ankomsten till Ven och dess hamn Kyrkbacken stod hamnkaptenen ute på piren och välkomnade oss samt anvisade förtöjningsplats. Som antydde tidigare var Eskadern en hälsoresa och besättningarna var flitiga på att ta tillvara de nyttigheter som vissa drycker har som B6 och B2. Vitsen med en Eskader är ju inte enbart att komma fram till resans mål, utan också en social resa dvs. att skaffa nya vänner på havet. När kvällen kom och varma Pölse och øl serverades i det vindskyddade tältet på hamnplan, var det en försmak från grannlandet på andra sidan.

Döm om vår förvåning, när vi fick ytterliggare en sovmorgon innan avresan till Dragör.

Denna korta tur på 20M med frisk vind och en hel del sol inbjöd till det första badet. Epitetet att, världen är bra liten, fick besättningen på Madame erfara. Strax innan angöringen till Dragör blev Madame upphunna av ett stort fartyg med namnet Nautilus. Kaptenen på fartyget, som råkade vara en son till en av besättningen, tutade efter Madames VHF-anrop och vinkade från bryggan.

Ett stalltips är, att förhandla om hamnavgiften med hamnkaptenen om man är flera båtar.

Vinsten blir en ´gratis´øl eller fler.

Den inplanerad vilodagen i Dragör utnyttjades till promenader, utflykt till Köpenhamn eller golfspel efter var och ens intresse. Kvällen avslutades med bocciatävling som alla gick in för med liv, lust, svordomar och taktik.

Avfärden till Møn och Klintholm påbörjades för vissa vid 5-tiden på morgonen. Seglingen var perfekt med nästan halv vind hela vägen. Den behagliga turen på 47M tog ca 8 timmar och innan angöringen kunde vi beskåda de vita klittren på Møn, en fantastisk upplevelse.

Skepparmötet var lika glatt som vanligt. Det serverades Myrstackar och chips och efter lyckad stövelkastning fick alla som ville, grilla marsmallows.

Ännu en tidig avfärd väntade, målet var nu Vitte på Hiddensee. För en gång skull var inte vädret med oss. En grådisig överfart med en vind på 6-11 m/s förde oss till inseglingstrännan och en timme senare var vi i hamn. Här träffade vi på Eskader I. Under kvällen blåste det upp rejält och omförtöjningar fick göras. Ännu en skön vilodag, som utnyttjades för cykeltur runt ön med sedvanliga stopp vid lämpliga ´vattenhål´. Törstiga och hungriga cyklister hade också möjligheten, att inmundiga öns specialiteter, varmrökt makrill och lax samt wienerschnitslar, stora som elefantöron. Efter mat och lekar smög sig dimma in över hamnen, det var nästan svårt att hitta den egna båten.

Avfärden mot nästa anhalt, Stralsund, påbörjades tidigt nästa morgon med kvarvarande dimma tillika nu med regn. Det blev motorgång och här gällde det att hålla tungan i rätt mun, dvs. att hålla sig mellan röda och gröna bojar, annars kunde det gå illa. Varje boj var numrerad och kunde återfinnas på 'plottern', så det var relativt enkelt att ta sig fram trots det tråkiga vädret. Strax innan Stralsund kom ett störtregn, som slog ut Ullas mobiltelefon då hon stod till rors. Väl framme visade våra eminenta hamnvärddar oss lediga båtplatser. Senare klarnade det upp och då kunde vi se Hansastadens charm. Eftersom det var en vilodag dagen därpå blev det inget skepparmöte, så det var valfritt att se sig om i staden och besöka de olika matställen.

Dagen bjöd på solsken, så att båtar och manskap kunde torka upp. Fria aktiviteter med cykling, guideade turer mm. i 'svensk- staden kunde göras. Sällskapet från den givande guideturen, intog en bättre lunch ute på torget. Dagen var inte slut med detta, samling skedde på piren där det bjöds på hemgjorda smittor och vin. Därefter delades vi in i lag för en poängpromenad, som ledde oss till en kajbåt med servering. Här blev det öl, fish and chips mm. Eskaderledaren försökte få sin stämning hörd i den något högljudda församlingen, för att hålla det sista skepparmötet, inför den förestående seglatsen till slutmålet.

Sista etappen för Eskader II började tidigt för att passa broöppningen 8.20. Den första sträckan gick för motor i en utprickad farled. Några hade så bråttom att komma fram, så att man hissade upp allt man hade. Med god vind och full läns anlöpte vi Rügen och Lauterbach. Med hjälp av besättningen från de först ankomna båtarna, fick alla trygga platser i hamnen.

Kvällens program började tidigt med tanke på att avslutningsmiddagen var bokad till halv sjutiden. Besättningsvis skulle vi skriva ner saker, som började på 'k' och fanns i båten. Tankeverksamheten var fantastisk hos alla och det blev flera spalter hos en del med attiraljer, som fanns på en båt. Trots väl tilltagen tid för lekar hann vi knappt avsluta det hela förrän vi skulle sätta oss till bords.

Kvällen avslutades med en utsökt trerätters meny. Här hade hamnvärden gjort en bra förhandling om priset med restaurangägaren.

Ett gemensamt tack framfördes till Eskaderledaren och till övriga, som gjort årets Eskader till Rügen så trevlig och minnesvärd

Våra upplevelser av denna Eskadersegling är mycket positiva. Vi har fått nya vänner och självförtroendet har ökat för att göra egna längre seglats, men också gärna delta i nya Eskadrar.

Ulla och Lars-Olof

Red Spirit